

Kandillikler Arasında

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Va. 1:9–18; Elç. 7:54–60; Mat. 12:8; Çık. 20:11; Dan. 10:5, 6; Va. 1:20; Va. 2:1–7.*

HATIRLAMA METNİ: “Kulağı olan, Ruh’un kiliselere ne dediğini işitsin” (*Va. 3:22*).

Mezmurlar 73’te, Mezmurcu’nun tanrısızın böhürlenen gururu karşısında yaşadığı şaşkınlık tasvir edilir. Salihler acı içindeyken, onlar bolluk ve kolaylık içinde yaşıyordu. Bu adaletsizlik mezmurcuya dert oldu (*Mez. 73:2–16*) ve o da kafası karışmış bir biçimde tapınağa gitti (*Mez. 73:16, 17*). Orada, Allah’ın varlığında, meseleyi daha derinden kavraması sağlandı.

Yüzyıllar sonra, yaşlı bir elçi sadakatle tanıklık ettiği için kendisini kayalık bir hapisane adasında buldu. Sıkıntı içinde, himayesi altındaki kiliselerin kötüye gittiğine dair haberler aldı. Fakat çok can alıcı bir anda, ona, dirilmiş Mesih’i göksel tapınakta gördüğü bir görünüm gösterildi. Burada, mezmurcuda olduğu gibi Rab Yuhanna’ya bu hayatın bazı gizemlerini ve getirdiği zorlukları açıkladı. Bu tapınak sahnesi ona Mesih’in varlığının ve gözetiminin güvencesini vermiş oldu—himayesindeki kiliselere ve yüzyıllar boyunca, dünya tarihinin sonuna dek gelecek tüm Hristiyan nesillerine ileteceği güvence.

Bu hafta, Mesih’in göksel tapınaktaki hizmetine giriş yapacağız ve buna ek olarak da, müşterek olarak Asya’daki yedi kiliseye hitap eden fakat aynı zamanda bugün bizim için anlam taşıyan, Kilisesine verdiği yedi özel mesajdan ilkinde bakmaya başlayacağız. Önümüzdeki hafta, diğer altı kiliseye verdiği mesajlara bakacağız.

**12 Ocak Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Patmos'ta

Vahiy 1:9 ayetini oku. Yuhanna Vahiy görümlerini alırken, içinde bulunduğu durum hakkında bize ne söylüyor?

Patmos, Ege denizinde, çorak, kayalık bir adayı; on altı kilometre uzunluğunda ve en geniş bölgesi on kilometre genişliğindeydi. Romalılar adayı, civar adalarla birlikte sürgüne gönderilen siyasi suçlular için cezai bir sömürge olarak kullanıyorlardı. Vahiy kitapçığının yazıldığı döneme görece daha yakın tarihlerde yaşamış olan ilk Hristiyan yazarların hepsi, Romalı yetkililerin Yuhanna'yı Patmos'a müjdeye olan sadakati yüzünden sürgün etmiş oldukları fikrinde birleşirler. Yaşlı elçi mutlaka ki Patmos'ta Roma hapsinin tüm zorluklarına katlanıyordu. Muhtemelen ona bir suçlu gibi davranılıyordu, prangaya bağlanmıştı, yetersiz besleniyordu ve acımasız Romalı gardiyanların kırbağı altında zorla zahmetli işlerde çalıştırılıyordu.

Ege Denizi'ndeki ıssız, kayalık bir ada olan Patmos Roma hükümeti tarafından suçlular için bir sürgün yeri olarak seçilmişti; fakat Allah'ın hizmetkârı için bu kasvetli ikametgâh göğün kapısı haline geldi. Burada, hayatın kalabalık sahnelerinden ve geçmiş yıllardaki etkin çalışmalarından uzaklaşarak, Allah'la, Mesih'le ve göksel meleklerle birliktelik fırsatı buldu, ve onlardan kilise için tüm gelecek zamanlara ilişkin talimatlar aldı.—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 529.

Başka hangi Kutsal Kitap şahsiyetleri Allah'a olan sadakatlerine rağmen (ya da belki sadakatleri yüzünden) zorluklarla karşılaştılar? Bkz. Dan. 3:16–23, Elç. 7:54–60.

Mesih'in takipçileri kendilerini Yuhanna'nın gibi bir durumda bulduklarında, şunu unutmamaları ki asla yalnız değiller. Patmos'taki zorluklar içinde Yuhanna'ya umut ve cesaret dolu sözlerle gelen aynı İsa, onlara güç vermek ve desteklemek için hala halkı ile birliktedir.

Mesih uğruna sıkıntı çekmek ile kendi yanlış tercihlerimiz de dahil, diğer sebepler için sıkıntı çekmek arasındaki farkı nasıl anlayabiliriz? Peki tam olarak kavrayamadığımız sebepler için acı çekmeye ne dersin? Her durumda Rabb'e güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Rabb'in Gününde

Vahiy 1:10, Mısır'dan Çıkış 31:13, Yeşaya 58:13 ve Matta 12:8 ayetlerini okuyun. Bu ayetlere göre Kutsal Kitap hangi günü açıkça Rabb'in Günü olarak belirlemiştir. Tüm o zorluklar içindeyken o gün Yuhanna için ne kadar anlamlı olmuştur?

Yücelik Rabbi sürgündeki elçiye bir Sebt gününde göründü. Yuhanna Sebt gününü Yahudiye'nin kasabalarında ve kentlerinde halka vaaz ettiği zamanki gibi kutsal olarak tutuyordu. O günle ilgili olarak verilmiş olan değerli vaatleri kendisinin sayıyordu.—Ellen G. White, *Elçilerin İşleri*, s. 539.

Vahiy 1:10 ayeti, elçi Yuhanna'nın görünümü Yedinci Gün Sebt'inde gördüğünü açıkça belirtiyor. İleri doğru, gelecekteki olaylara, hatta ayrıca Rabb'in günü (Yşa. 13:6–13; 2Pe. 3:10) denilen Mesih'in ikinci gelişine bakarak (Va. 1:7 ile karşılaştır), Yuhanna bizzat kendisinin bu gelecek olayların görünümünü gördüğü zamandan bahsediyordu ve bu Sebt gününde, Rabb'in Gününde gerçekleşmişti.

Ona şüphe yok ki yaşadığı tüm o zorlukların içinde bu görüşle dolu Sebt günü kendisi için, İkinci Geliş'ten sonra her nesilden tüm imanlılarla birlikte tecrübe edeceği acılardan arınmış bir yaşamın ön tadımı olmuş olmalıydı. Aslında, Yahudi düşüncesinde, Sebt gününün *olam haba*'nın yani gelecek dünya'nın bir ön tadımı olduğu kabul edilir.

Allah'ın Aden bahçesinde tesis ettiği Sebt günü... çorak adadaki Yuhanna için çok kıymetliydi. . . .

Yalnız sürgün için ne Sebt günüydü ama, Mesih'in gözünde her zaman kıymetliydi fakat şimdi hiç olmadığı kadar yüceltilmişti. İsa hakkında bu kadar fazlasını hiç öğrenmemişti. Böylesine yüce hakikati hiç duymamıştı.—Ellen G. White Yorumları, *The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, cilt 7, s.955.

Mısır'dan Çıkış 20:11 ve Yasanın Tekrarı 5:15 ayetlerinde, On Emir'deki dördüncü emrin iki farklı versiyonunu karşılaştır. Bu ayetler Yedinci Gün Sebt'inden hem yaratımın hem de kurtuluşun bir hatırlatıcısı olarak bahsediyor ve bizi yaratanın da, kurtaranın da Allah olduğunu bize hatırlatıyor. Biz de her Sebt gününde Allah'ın bizim Yaratıcımız ve Kurtarıcımız olduğu hakikatini nasıl zihnimize kazıyabiliriz? Şunu da bir düşün: Şunu da bir düşün: aynı zamanda Kurtarıcımız da olmasaydı, bizim Yaratıcımız olmak O'nun için ne kadar iyi olurdu ki?

Yuhanna'nın Patmos'taki Mesih Görümü

Vahiy 1:12-18 ayetlerini oku. Yuhanna'nın ilahi varlığıyla Mesih tanımlamasını, Daniel 10:5, 6 ayetleriyle karşılaştı. İsa Yuhanna'nın görüşünde nasıl ortaya çıkıyor? Ne Yapıyor?

Yuhanna İsa'yı Başrahip kıyafeti içinde, kandillikler arasında yürürken görüyor.

İsa'nın kandillikler arasında yürümesi betimlemesi, Allah'ın eski İsrail'e verdiği, onların Tanrı'sı olarak aralarında yürüyeceği vaadine işaret ediyor (*Lev. 26:12*). Vahiy'de kandillikler Asya'daki Vahiy'in ilk defa gönderildiği yedi kiliseyi temsil ediyordu (*Va. 1:20*). İsa'nın gözetimi, Kutsal Ruh vasıtasıyla yeryüzündeki kilisesinin üzerinde olmaya devam ediyor. Onları ebedi yuvalarına götürünceye değin, O daima halkıyla birlikte olmaya devam edecek.

Dahası, İsa'nın kandillikler arasında Başrahip olarak betimlenmesi, Yeruşalim tapınağındaki tören uygulamasına dayanıyor. Atanmış rahibin günlük görevi Kutsal Yer'deki kandillerin sürekli yanmasını sağlamaktı. Zayıflayan kandilleri doldurur, biten fitillerin yerine yenilerini yerleştirir, eksildiğinde yağlarını doldurur ve onları yeniden yakardı. Bu şekilde rahip beher kandilin durumundan bizzat haberdar olurdu. İşte aynı bu şekilde, İsa da halkının ihtiyaçları ve durumundan haberdardır ve onlar için bizzat arabuluculuk eder.

Vahiy 2:2, 9, 13; 19; 3:1, 8, 15 ayetlerini oku. Biliyorum ifadesi İsa'nın, Allah'ın halkının durumu ve ihtiyaçları hakkındaki haberdarlığı ile ilgili ne söylüyor?

İsa Kendisini İlk ve ... son (*bkz. Ysa. 44:6, 18:12*) gibi Allah'ın sıfatları ile tanımlıyor. Son kelimesinin Grekçesi olan *eschatos*, eskatoloji (son zaman olayları çalışması) kelimesinin kökenidir. Bu da eskatolojinin odağının son olaylarda nihai sözü söyleyen İsa Mesih'in üzerinde olduğunu göstermektedir. O Diri Olan ve ölümler diyarının anahtarlarını (*Va. 1:18*) elinde tutandır. Ölümüyle ve dirilişiyle, İsa'ya ölümün kapılarını açma yetkisi verilmiştir (*Eyüp 17:16, Mez. 9:13*). O'na güvenen herkes, mezardan ebedi yaşama yükselecektir (*1Ko. 15:21-23*). İsa'nın sadık takipçilerinin korkmasına gerek yok çünkü ölümler bile O'nun gözetimi altında. Ve eğer ölümler için bile durum buysa, yaşayanlar için kim bilir nasıldır? (*Bkz. 1Se. 4:16, 17*).

Mesih'in Geçmiş ve Şimdi için Mesajları

Vahiy 1:11, 19, 20 ayetlerini oku. İsa aynı zamanda Asya'daki beher kilise için yedi özel mesaj verdi. Eyalette aslında yediden fazla kilise olması, bu mesajların Hristiyanlar için sembolik önemi hakkında bize ne söylüyor?

İsa'nın Yuhanna'yı yedi kiliseye göndermesi için görevlendirdiği mesajlar Vahiy 2. ve 3. bölümlerde kaydedilmiştir. Anlamları üç seviyede karşılık buluyor:

Tarihsel karşılık. Bu mesajlar ilk olarak birinci yüzyıl Asya'sının elverişli şehirlerinde kurulmuş yedi kiliseye gönderildi. Oralandaki Hristiyanlar ciddi zorluklarla karşı karşıyaydılar. Bazı şehirlerin tapınaklarında sırf Roma'ya olan bağlılıklarını göstermek için İmparator'a tapınmalar organize ediliyordu. İmparatora tapınma zorunlu hale gelmişti. Yurttaşlardan ayrıca halka açık etkinliklere ve putperest dini törenlerine katılmaları bekleniyordu. Bir çok Hristiyan bu uygulamalara katılmayı reddettiği için yargılandı hatta zaman zaman şehit edildi. Mesih tarafından görevlendirilen Yuhanna, bu zorluklarla baş etmelerine yardım etmek için onlara yedi mesajı yazdı.

Peygamberlik sözündeki karşılık. Vahiy'in peygamberlik sözüne dayanan bir kitap olması fakat bu mesajları almaları için sadece yedi kilisenin seçilmiş olması, mesajların peygamberlik sözüne dayanan yapısını da ortaya koyuyor. Yedi Kilisenin ruhsal durumu, Allah'ın kilisesinin farklı tarihsel dönemlerdeki ruhsal durumuyla örtüşüyor. Yedi mesajın amacı, ilk yüzyıldan dünyanın sonuna kadar, Hristiyanlığın ruhsal durumuna göğün gözünden tümden bir bakış ortaya koymaktır.

Evrensel karşılık. Aynı Vahiy kitapçığının tamamının, her kilisede okunması için tek bir mektup olarak gönderilmiş olması gibi (*Va. 1:11, Va 22:16*), yedi mesajda da her çağdan Hristiyanlar için dersler vardır. Bu şekilde farklı yerlerde ve zamanlardaki farklı tip Hristiyanları temsil ediyorlar. Örneğin, bugünkü Hristiyanlığın genel niteliği Laodikyalı olsa da, bazı Hristiyanlar diğer kiliselerin nitelikleriyle tanımlanabilirler. İyi haber şu ki, ruhsal durumumuz ne olursa olsun, Allah düşkün insanlarla oldukları yerde buluşur—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. kitap, s.22.

Rabb'in, yedi kiliseye yazdığı gibi, yerel kilisenize karşılaştığı zorluklar ve aynı zamanda da ruhsal durumu ile ilgili bir mektup yazmış olduğunu hayal et. Böyle bir mektupta neler yazıyor olurdu?

Efes'teki Kiliseye Mesaj

Efes, önemli ticaret güzergahlarının üzerinde kurulmuştu. Roma'nın Asya eyaletindeki başkenti ve en büyük şehriydi. Asya'daki en baş liman şehri olduğu için, çok önemli bir ticari ve dini merkezdi. Şehir, tapınaklar, tiyatrolar, spor tesisleri, hamamlar ve genelevleri gibi bir çok kamusal yapı barındırıyordu. Ayrıca sihir uygulamaları ve sanatları konusunda da meşhurdu. Ahlâksızlık ve batıl inançlar konusunda da kötü bir şöhreti vardı. Bunlara rağmen eyaletteki en etkili Hristiyan kilisesi Efes'teydi.

Vahiy 2:1-4 ayetlerini oku. İsa Kendisini kiliseye nasıl takdim ediyor? Hangi önemli nitelikleri için kiliseyi takdir ediyor? Ayrıca hangi kaygısını ifade ediyor?

İlk zamanlarında Efesliler sadakatleri ve sevgileriyle bilinirlerdi (*Ef. 1:15*). Hem dışarıdan hem de kilisenin içinden baskıyla karşılaşmalarına rağmen, Efesliler sağlam ve sadakatlilik kalmayı başardılar. Çok çalışkan ve gerçeğe itaatkârdılar; öyle ki, aralarındaki sahte elçilere müsamaha gösteremediler. Fakat Mesih'e ve kilise üyesi kardeşlerine karşı sevgileri gittikçe azalmaya başladı. İnsanlar sağlam ve sadık kalmış olsalar da, Mesih'in sevgisi olmadan, kendi lambaları sönmeye tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

Vahiy 2:5-7 ayetlerini oku. Mesih'e ve kilise üyesi kardeşlerine karşı ilk zamanlardaki sevgilerini canlandırmaları için İsa onlara hangi üç şeyi yapmalarını salık veriyor? Bu üç şeyin sıralaması ne ile ilgilidir?

Peygamberlik sözüne göre, Efes kilisesindeki durum, kilisenin M.S. 31-100 tarihleri arasındaki genel hali ve ruhsal durumu ile uyuşuyordu. Elçisel kilisenin belirleyici niteliği, sevgi ve müjdeye bağlılığıydı. Fakat birinci yüzyılın sonuna doğru kilise ilk aşkını ateşini kaybetmeye başladı ve bu yüzden müjdenin basitliği ve saflığından uzaklaşmaya başladı.

Kendini sevgisi azalan bir topluluğun üyesi olarak düşün. Üyeler bilinen veya açık bir günaha katılıyor olmayabilirler. Bir seviyede aslında doğru olanı yapıyorlar fakat buna rağmen kayıtsızlık ve şekilciliğe batmış durumdadır. İsa'nın buradaki tavsiyesi kiliseyi bu durumundan nasıl kurtarabilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Elçilerin İşleri* kitabında Patmos (s. 527–535) bölümünü oku.

Yuhanna'nın gördüğü zulüm, bir lütfun vasıtası oldu. Patmos, dirilmiş olan Kurtarıcı'nın görkemiyle göz kamaştırıcı bir yer haline getirildi. Yuhanna Mesih'i insan bedeninde, her zaman O'nun zaferi olarak kalacak olan çivilerin ellerinde ve ayaklarında bıraktıkları izleriyle görmüştü. Şimdiye yükselmiş Rabb'ini bir insanoğlunun yaşayabileceği ve kuşanabileceği en fazla görkemi kuşanmış olarak görmesine izin verilmişti.

Mesih'in Yuhanna'ya görünmüş olması tüm imanlılar ve iman etmemişler için bizim yükselmiş bir Mesih'imiz olduğunun delili olmalıdır. Kiliseye yaşam gücü vermelidir. Kara bulutların Allah'ın halkının etrafını sardığı zamanlar olur. Sanki baskılar ve zulüm onları ortadan kaldıracakmış gibi görünür. Fakat en öğretici dersler böyle zamanlarda verilir. Mesih sıklıkla zindanlara girip Kendisini seçilmiş olanlara gösterir. O, kazıklarda yanarlar-ken onlarla birlikte. Aynı, yıldızların en çok en karanlık gecelerde parlaması gibi, Allah'ın görkeminin en parlak ışını da en derin kasvetin içinde parlar. Gökyüzü ne kadar karanlıksa, Doğruluğun Güneş'inin, yükselmiş Kurtarıcı'nın ışınları da o kadar açık ve etkileyicidir—Ellen G. White, *The Youth's Instructor [Gençliğin Eğitmeni]*, 5 Nisan 1900.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Yuhanna okuyucularla Patmos'ta gördüklerini ve duyduklarını paylaşıyor. Vahiy 1:12-20 ayetlerini okuduğunda, sen neler görüyor ve duyuyorsun? Burada açıklananlar içinden hangi teselli sözlerini alabilirsin?
- ❷ Vahiy 14:7 ayetindeki ilk melek, son zamanlarda yaşayan yeryüzünün sakinlerine Göğü, yeri, denizi, su pınarlarını yaratana tapınım! diye salık veriyor. Bu, Mısır'dan Çıkış 20:11 ayetinden alınmış bir dildir. İlk meleğin mesajı, Vahiy'de açıklandığı şekliyle, Sebt gününün son zamandaki önemiyle ilgili bize ne anlatıyor?
- ❸ Bir çok Hristiyanın karşılaştığı şaşırtıcı bir ironi mevcut. Ne kadar uzun süredir kilisedeler ise, imanlarının solması ya da yok olması o kadar kolay oluyor. Halbuki bunun tam tersi olması gerekliydi. Sonuçta İsa ile ne kadar uzun süre yürürsek, O ve O'nun bize duyduğu sevgi hakkında o kadar çok şey öğreniyor olmamız gerekir. O halde, iman ateşini nasıl olması gerektiği gibi yanar halde, hatta gittikçe daha çok parlamaya yanar bir halde tutabiliriz?

Çocukla Gelen Ödül

Andrew McChesney tarafından yazılmıştır.

Janice Clark eski bir öğrencisinin bebeğini evlat edinmeyi asla planlamamıştı, yine de soğuk bir mart günü telefon çaldı.

“Bakamayacağım bir çocuğu doğuruyorum, acaba siz alır mısınız?” dedi Annette. “Ne demek ‘alır mıyım?’” diye sordu Janice. Kendisi 47 yaşında ve Kanada’nın Alberta bölgesinde First Nations çocuklarına hizmet veren bir Yedinci Gün Adventist misyon okulu olan Mamawi Atosketan Yerel Okulu’nda beden eğitimi öğretmeni idi.

“Onu evlat edinmeni istiyorum” dedi Annette, 18 yaşında ve halihazırda 2 çocuk annesiydi.

Janice kızın ciddi olmadığını düşündü ama Annette ve ailesiyle görüşme ayarlamaya çalıştı. Fakat her çoba boşa çıkmıştı.

İki ay sonra, Janice’in telefonu çaldı. Arayan Annette’ti.

“Yarın hastaneye gelip bana doğum sırasında destek olur musunuz?” diye sordu. Bebeği sezeryan bölümünde doğuracaktı.

5 öz çocuk ve 4 evlatlık çocuğu olan Janice ve kocası, sabah erkenden hastaneye vardılar. Hemşire onları şu sözlerle karşıladı: “Siz evlat edinecek aile olmalısınız.”

Janice çok şaşırılmıştı. Annette’in bebekle ilgili başka planları olduğunu düşünüyordu çünkü bu durum telefonda sadece bir kere konuşulmuştu. Hastane odasında Janice, doğumu bekleyen anneye, sonrası için planlarını sordu.

“Bebeğin adı ne?” diye sordu. Annette: “O senin bebeğin, ismini sen koymalısın” dedi.

Ancak o zaman Janice cidden bebeğin kendi evlatlığı olacağını kavradı.

Mayıs 12. 2016’da, o konuşmadan bir kaç saat sonra, sağlıklı bir erkek çocuğu dünyaya geldi. Janice o gece hastanede kaldı ve bir sonraki gün bebeği eve getirdi. Adını Huxley koydu.

Janice Annette’in bebeği ona okuldaki sevgisinden ötürü verdiğine inanıyor. Janice “Bu aslında kişisel bir şey değil. Yıllarca okulda Annette’in ailesiyle çalıştım. O ve bütün kardeşleri öğretmenlerinin onları sevdiğini biliyorlar. Bundan dolayı aramızdan birinin Huxley’nin ailesi olmamızı istedi.” dedi.

Janice konuşmasına devam ettikçe gözleri yaşarmaya başlamıştı.

“Böyle bir sahnenin parçası olmak beni oldukça duygulandırdı, benden beklenen Huxley’e Yaratıcısını öğretmek.”

2018 Onüçüncü Şabat Sunuları’nın bir kısmı Mamawi Atosketan Yerel Okulu’nun eğitim programının güçlendirilmesine harcanmıştır. Eski öğrencinin adı bu yazıda değiştirilmiştir.